

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010079
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6115010079.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., o odvolaní obžalovaného A. W. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/6/2015 z 03.10.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. júna 2017 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. W. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. W. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

dňa 30. 11. 2013 v čase okolo 14,50 h na ceste č. I/59 v katastri obce Z. C., v okrese N. N., viedol, v smere od obce Z. C. na P. W., osobné motorové vozidlo zn. Ford Fiesta ev.č. C. XXX N. tak, že po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla a situácii v cestnej premávke a neprispôbil rýchlosť jazdy najmä stavu a povahe vozovky a svojím schopnostiam, v dôsledku čoho v km 17,10 s vozidlom dostal šmyk a prešiel s ním cez protismernú časť vozovky mimo vozovky, kde prednou časťou vozidla narazil do stromu, po dopravnej nehode sa podrobil dychovej skúške, pri ktorej mu bolo elektronickým meračom Alcosensor IV CM č. 059264 dňa 30. 11. 2013 v čase o 15,17 h namerané 1,39 mg/l alkoholu v krvi.

O trestoch a náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 188 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, 7 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., odsudzuje obžalovaného na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje vo vzťahu k obžalovanému A. W. výrok o súhrnnom treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T 173/2014-1744 zo dňa 25. 11. 2015, právoplatný dňa 01. 03. 2016, ako aj obživlý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T 173/2014-1547 zo dňa 11. 06. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To 82/2015 zo dňa 30. 09. 2015, právoplatný dňa 30. 09. 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatnom zostávajú výroky rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T 173/2014-1744 zo dňa 25. 11. 2015, právoplatný dňa 01. 03. 2016 nezmenené.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej G. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. R. č. XX, okres C., A.: XXX XX náhradu škody vo výške 2 391,- Eur.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, ktoré relevantné dôkazy okresný súd vykonal (výsluch obžalovaného, svedkov, znalecké dôkazy, výsluchy znalcov, listinné dôkazy atď.), aký bol obsah a ako ich vyhodnotil.

V rozhodujúcej časti odôvodnenia rozsudku okresný súd doslova uvádza: „Všetky zistené a preukázané dôkazy súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, pričom som dospel k záveru, že obžalovaný A. W., ako trestno-právne zodpovedný subjekt, svojim úmyselným konaním dňa 30.11.2013 porušil Trestným zákonom chránený záujem na ochrane ľudského života a zdravia, ako aj na ochrane majetku iných osôb, a to v rámci celkovej ochrany spoločnosti pred rôznymi formami všeobecne nebezpečných konaní, keď vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť vodiča motorového vozidla, pri ktorej priamo ohrozil život a zdravie ľudí a zároveň svojim konaním spôsobil škodu na cudzom majetku vo výške 2.391 €. Svojím konaním tak potom obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona ako po subjektívnej, tak aj po objektívnej stránke. Zo spáchania trestnej činnosti je obžalovaný A. W. priamo usvedčovaný výpoveďou svedka V. T., nepriamo výpoveďami svedkyne - poškodenej G. S., svedkov O. Z. a M. S. a rovnako je priamo usvedčovaný aj znaleckým posudkom Znaleckej lekárskej organizácie, s.r.o. vypracovaným O.. N.. N. K., jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní, znaleckým posudkom KEÚ PZ Slovenská Ľupča a znaleckým posudkom znalca z odboru cestnej dopravy W.. L.. L. C. a listinnými dôkazmi, najmä zápisom o jeho dychovej skúške a lekárskou správou k jeho zraneniam ktoré jednoznačne vyvrátili obhajobu obžalovaného, že predmetné vozidlo nešoféroval on ale svedok V. T.. Prvotné priznanie svedka V. T., bezprostredne po dopravnej nehode, potvrdené aj DVD záznamom polície, svedeckými výpoveďami G. S., G. G. a F. S., že vodičom predmetného vozidla bol on a nie obžalovaný, bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne vyvrátené. Súd vyhodnotil toto jeho priznanie len ako snahu pomôcť obžalovanému ako svojmu najlepšiemu kamarátovi, k čomu prispelo aj jeho ovplyvnenie alkoholom, snaha zbaviť ho trestnej zodpovednosti, lebo si uvedomoval, že ako profesionálny vojak by prišiel o zamestnanie“.

Pri ukladaní a výmere trestu okresný súd prihliadol najmä na to, že: obžalovanému je potrebné ukladať súhrnný trest, vzhľadom na to, že teraz prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil predtým, ako bol trestne postihnutý za svoju inú trestnú činnosť (obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojitosti s § 20 Tr. zák.; v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Tr. zák.), v konaní Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/173/2014; obžalovaný sa doposiaľ dopustil desiatich menej závažných priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky; obžalovanému poľahčovalo, že v minulosti viedol riadny život; pri ukladaní súhrnného trestu a zrušovaní predošlých trestných postihov je primerané obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 rokov.

Nakoľko okresný súd nemal pochybnosť o opodstatnenosti nároku poškodenej G. S. na náhradu škody, zaviazal obžalovaného k úhrade spôsobenej škody vo výške 2.391,- Eur (za poškodenie jej motorového vozidla).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný A. W., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. Primárne navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, eventuálne aby pri akceptácii viny a právnej kvalifikácie zo strany krajského súdu nebol obžalovanému ukladaný trest zákazu činnosti, pretože tento podľa jeho názoru nemá opodstatnenie (vzhľadom najmä na výšku ukladaného trestu odňatia slobody).

Obhajoba argumentovala najmä tým, že: vina obžalovaného je odôvodňovaná nepriamymi dôkazmi, najmä znaleckým posudkom L.. L. C., ako aj Znaleckej lekárskej organizácie; poloha obžalovaného

po nehode vo vozidle, však nezodpovedala dostatočne tomu, z čoho vychádza znalec L.. L. C. (telo obžalovaného sa nachádzalo vo vozidle viac v strede...); zistenia Znaleckej lekárskej organizácie sú viacmenej závermi hypotetickými; hodnotenie dôkazov zo strany okresného súdu je výlučne v neprospech obžalovaného; nebolo dostatočne prihliadnuté na opakované pôvodné tvrdenia V. T., že v rozhodnom čase tento riadil motorové vozidlo (viď záznam o priestupku na úseku cestnej dopravy, vlastnoručne písané vyjadrenie V. T., že vozidlo viedol on a k tomu sa viažuci DVD záznam o vyjadreniach V. T.), ktoré zmenil až približne po 2 mesiacoch (pôvodné skutočnosti začal popierať a zvažovať vedenie motorového vozidla na obžalovaného); okresný súd zmenené tvrdenia V. T. považoval za vierohodné (lebo pôvodnými tvrdeniami sa len snažil pomôcť obžalovanému tým, že údajne zoberie vinu na seba), ale podľa názoru obhajoby zmena postoja V. T. spočíva v tom, že si uvedomuje povinnosť nahradiť na vozidle spôsobenú škodu (pretože vozidlo nebolo havarijne poistené) a ďalej si uvedomuje následky pre neho v tom, že mu hrozí trest; prvostupňový súd nedostatočne hodnotil dôkazy, z ktorých vyplývalo, že svedok V. T. sám od seba telefonicky oznamoval, že vozidlo šoféroval v rozhodnej dobe on (napr. výpovede svedkov G. S., G. G. a F. S.); okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým záverom, pričom v konkrétnych okolnostiach tohto prípadu bolo namieste postupovať v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obvineného.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnemu názoru, že podané odvolanie obžalovaného A. W. nie je dôvodné a toto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd vykonal všetky relevantné dôkazy a tieto aj náležite vyhodnotil, a to predovšetkým z hľadiska, či je opodstatnená obhajoba obžalovaného v tom, že napriek zisteným polohám obžalovaného a svedka V. T. v motorovom vozidle bezprostredne po dopravnej nehode (obžalovaný v priestore vodiča a V. T. v priestore spolujazdca), táto situácia nezodpovedala ich rozmiestneniu v čase dopravnej nehody, pretože v tomto rozhodnom čase motorové vozidlo riadil V. T., pričom až v dôsledku dopravnej nehody došlo k ich premiestneniu (V. T. do pozície spolujazdca a obžalovaného z pozície spolujazdca do pozície vodiča).

Okresný súd sa s právnym názorom obhajoby nestotožnil, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku aj náležite vysvetlil, prečo sa tak stalo (a to aj napriek pôvodným tvrdeniam V. T., že v rozhodnom čase on riadil motorové vozidlo).

Z dôkaznej situácie vyplýva, že nemožno akceptovať ani tvrdenie obhajoby v odvolaní, že V. T. začal meniť svoje pôvodné tvrdenia, že on riadil motorové vozidlo v rozhodnom čase, až cca po 2 mesiacoch. Z výpovede G. S. vyplýva, že už dňa 30.11.2003 V. T. ako pred ňou, tak aj pred svojim bratom O. T. uviedol, že nehodu zoberal na seba. Podľa záznamu o podaní vysvetlenia na polícii dňa 16.12.2013 V. T. je zrejmé, že tento pri podaní vysvetlenia uviedol, že v rozhodnom čase v aute sedel na mieste spolujazdca na prednom sedadle.

K skutkovým zisteniam, že motorové vozidlo riadil v rozhodnom čase obžalovaný A. W., prispeli najmä znalecké zistenia v odbore kriminalistickej biológie, zdravotníctva a dopravy (znalecké zistenia a vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Odbor prírodovedného skúmania kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča; Znalecká lekárska organizácia s.r.o. vo Zvolene a L.. L. C.).

V zápisnici o hlavnom pojednávaní na okresnom súde dňa 23.05.2016 je z výsluchu znalca O.. N. K. (vystupujúceho za Znaleckú lekársku organizáciu s.r.o. Zvolen) zaznamenané napr. nasledovné: „Na otázku splnomocnenkyne či pri tomto priebehu nehodového deja, dokumentovaných stôp prichádza do úvahy protichodné pôsobenie síl na telo obžalovaného a svedka V. T. v tom smere, že by sa títo pri nehode vymenili, znalec uvádza: Túto možnosť jednoznačne vylučujem, táto možnosť by prichádzala do úvahy len vtedy, ak by nehodový dej prebiehal tak, že auto by sa pri nehode obrátilo na strechu a rotovalo by, k čomu v danom prípade nedošlo. Na obe telá nachádzajúce sa vo vozidle na mieste vodiča a spolujazdca pôsobili tie isté fyzikálne sily a teda tieto telá sa museli pohybovať rovnakým smerom“.

Pokiaľ teda okresný súd dospel k skutkovým zisteniam a ich právnej kvalifikácii uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, tieto sú pre krajský súd akceptovateľné.

Nakoľko odvolanie nebolo podané v neprospech obžalovaného A. W., neprichádza do úvahy uvažovať o eventuálnom sprísnení súhrnného trestu, ktorý mu bol uložený. Na druhej strane odvolací súd nevzhladol ani dôvody, aby tresty, ktoré boli obžalovanému uložené, t. j. odňatie slobody a zákaz činnosti boli eventuálne zmiernované.

Nemožno sa stotožniť ani s názorom obhajoby, že ukladanie zákazu činnosti u obžalovaného je neopodstatnené, s poukazom najmä na výšku ukladaného trestu odňatia slobody.

S prihliadnutím najmä na značné ovplyvnenie alkoholom obžalovaného v rozhodnom čase pri riadení motorového vozidla a dopravnú nehodu pri tomto spôsobenú, je neprijateľné, aby obžalovanému nebol ukladaný žiaden trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 rokov, ktorý okresný súd obžalovanému uložil, je preto akceptovateľný.

Keďže odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody, považoval napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu za správny a zákonu zodpovedajúci, odvolanie obžalovaného A. W. potom za nedôvodné a ako také ho preto zamietol podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.